

جمهوری اسلامی ایران

کمیته تخصصی کارگروه ملی سازگاری با کم آبی
مصوبات هفتادمین جلسه کمیته تخصصی ذیل کارگروه ملی سازگاری با کم آبی

تاریخ جلسه: شنبه ۱۴۰۰/۰۲/۱۸ مکان جلسه: ویدئو کنفرانس زمان جلسه: ۱۶:۰۰ - ۱۴:۰۰

شرکت کنندگان:

اعضای کمیته تخصصی	کشاورز، اکبری، لاهیجان زاده، محمد زاده، وظیفه
نمایندگان/همراهان اعضا	بهلولوند (نهاد ریاست جمهوری) - مردان (وزارت صمت) - سرافرازی (وزارت جهاد کشاورزی) - مسجدی (سازمان برنامه و بودجه کشور) - آذرگشت (وزارت کشور) - رضاپور (شرکت مدیریت منابع آب ایران) - زهرایی، ابراهیم زاده، روزبهانی، محمدیان (وزارت نیرو)

دستور جلسه:

۱- جمع بندی نهایی اصلاحات مصوبه شماره ۱۵۸۹۶۹/ت/۵۵۰۹۲ هـ مورخ ۹۶/۱۲/۱۲ هیأت محترم وزیران برای تشکیل کارگروه ملی سازگاری با کم آبی
--

مشروح مذاکرات:

هفتادمین جلسه کمیته تخصصی کارگروه ملی سازگاری با کم آبی به ریاست آقای کشاورز قائم مقام وزیر جهاد کشاورزی و رئیس کمیته تخصصی و با ارتباط مجازی با نمایندگان دستگاه‌های عضو کارگروه ملی سازگاری با کم آبی برگزار گردید. در این جلسه به ادامه بررسی پیشنهادات جهت اصلاح مصوبه شماره ۱۵۸۹۶۹/ت/۵۵۰۹۲ هـ مورخ ۹۶/۱۲/۱۲ هیأت محترم وزیران برای تشکیل کارگروه ملی سازگاری با کم آبی پرداخته شد.

در ابتدای جلسه خانم زهرایی به تشریح پیشنهاد مشارکت کارگروه سازگاری با کم آبی در سطح ملی و استانی در ساز و کار مدیریت و کاهش اثرات خشکسالی و ارائه نظرات سازمان هواشناسی کشور و وزارت صمت در این خصوص پرداختند. ایشان جمع بندی نظرات دو دستگاه مذکور را مخالفت با افزودن این پیشنهاد به وظایف کارگروه ملی عنوان نمودند و از سایر اعضا درخواست کردند تا در این خصوص اظهار نظر نمایند.

آقای کشاورز: من هم امروز صبح اظهار نظر کردم خدمت شما. من هم تقریباً با وزارت صمت موافقم. کار مدیریت خشکسالی یک کار اجرایی مستمر است، چه در سطح ملی و چه در سطح استانی. دوم اینکه دستگاه‌های اجرایی بایستی مسئولیت های شان را تنظیم بکنند، پیگیری بکنند و یک ساختار داخلی بدهند. از نظر من کارگروه سازگاری حداکثر می تواند یک مشورت و نظارت عمومی بکند و اگر ستاد مدیریت بحران بخواهد، می تواند تصمیماتش را آسیب شناسی بکند. بنابراین ورود این کارگروه به مسائل اجرایی نه عملی است و نه به صلاح است و نه این کارگروه اختیار دارد. بنابر این بندهای ۱، ۲، ۳، ۶ و بخشی از بند ۴ با این کارگروه منطبق نیست. در مورد کارگروه استانی هم، رئیس هردو کارگروه استانی سازگاری و کارگروه بحران، استاندار محترم است. بنابراین بهتر است همان کارگروه بحران استان کار خود را انجام دهد، اگر هم مشورتی از دستگاه‌ها خواست خودش می داند که چه کار کند. بنابراین من کارگروه سازگاری را حداکثر یک جایگاه مشورتی-فنی می دانم برای ستاد بحران. این کار از نظر قانونی وظیفه ستاد بحران است، چه

جمهوری اسلامی ایران

کمیته تخصصی کارگروه ملی سازگاری با کم آبی

در سطح ملی و چه در سطح استانی و از ابعاد مختلفی برخوردار است. من در آن جلسه هم عرض کردم، پیرو گزارش سازمان هواشناسی، ما در دهه ۷۰ یک پروژه مطالعاتی داشتیم با سازمان خواربار جهانی، فائو. یک کارشناس زبده ای را ایران فرستادند. تقریباً ۹ ماه مطالعه کرد یک طرح ایجاد مرکز ملی مدیریت خشکسالی ارائه داد. در آن طرح هم اصل بر وزارت کشور و ستاد مدیریت بحران است منتها وزارت نیرو خشکسالی مرتبط با خشکسالی هیدرولوژیک، وزارت جهاد کشاورزی و عموماً بخش تولید کشاورزی، مرتبط با خشکسالی کشاورزی و وزارت کشور هم مرتبط با خشکسالی اجتماعی است که مسائل عدیده ای دارد. پشتوانه خشکسالی یکی بیمه است و مدیریت ریسک است به جای مدیریت بحران و ما در کارگروه مان اصلاً چنین فضایی را نداریم و امکانش هم نیست. نظر من که کتبا هم فرستادم مشابه وزارت محترم صمت است.

آقای مسجدی: بخشی از مطالب را دوستان فرمودند بنده هم اگر جمع بندی کل مطلب را داشته باشم، پیشنهاد ما بر این است که این موضوع از دستور کار خارج شود. به دلایلی که عرض می کنم این موضوع مربوط به اینجا نیست و اصلاً برداشت ما این است که موضوع یک مقدار متفاوت است. در جزء ۲ بند ب ماده ۱۴ قانون مدیریت بحران می گوید وزارت نیرو با همکاری وزارت جهاد کشاورزی و سازمان هواشناسی و سایر دستگاههای اجرایی مرتبط نسبت به پیشگیری از خشکسالی اقدامات قانونی لازم را انجام دهد. پس لذا موضوعی که برای وزارت نیرو تعیین شده پیشگیری از خشکسالی است در حالی که آیین نامه این دستورالعمل تهیه شده، ساز و کار مدیریت و کاهش اثرات خشکسالی است. پس لذا دو موضوع کاملاً متفاوت از هم هستند. پیشگیری قبل از وقوع است در حالی که مدیریت و کاهش اثرات حین وقوع بحران و بعد از آن است. بنابراین اصلاً این دستورالعملی که تهیه شده به نظر من مشاور محترم یا هر کسی که تهیه کرده به این موضوع توجه نکرده و باید متمرکز می شد روی وظایفی که برای وزارت نیرو تعیین شده است و روی آن کار می کرد و موضوع را گسترش نمی داد به سایر. چرا که وظیفه اداره کردن بحران و حتی بعد از آن که البته شامل پیشگیری نیز می شود مربوط به شورای عالی مدیریت بحران است، سازمان مدیریت بحران است، به همین ترتیب ستاد پیشگیری، هماهنگی و فرماندهی عملیات پاسخ به بحران است. همه اینها چه در سطح ملی، استان و شهرستان ستاد و کارگروه تشکیل داده اند. بنابراین این موارد مربوط به آن هاست فقط یک بخشی از موضوع که مربوط می شود به پیشگیری به وزارت نیرو محول شده است که با همکاری دستگاههای اجرایی آن را انجام بدهد. بنابراین نمی توانیم آن را گسترش بدهیم به سایر ابعادش. دومین بحثی که هست حالا دوستان فرمودند که این اقدامات عموماً اجرایی است، اگر که بخواهیم به این بحث وارد شویم دیگر هر هفته باید جلسه بگذاریم. آقای وزیر ما را تحت فشار گذاشت جلسات پایان سال را گذاشتیم. خانم زهرایی خواهش می کنم یک مقدار کمش بکنید ما به کارهای دیگرمان هم برسیم. اگر بخواهید به یک چنین وادی وارد شوید، مطمئناً جلسات بسیار زیادی را می خواهد. در هر وضعیتی باید بتوانید سریع جمع شوید، سریع بتوانید اقدام کنید. این عملاً نه جزء وظایف این کارگروه است، نه برای این منظور تشکیل شده است و نه می توان به این موضوع گسترش داد و اجرا کرد. همچنین یک موضوعی بحث جدی است، اینجا خیلی تمرکز شده بود روی اینکه برنامه ریزی شود و طرح ها مشخص شود و تصویب شود و اجرا شود و نظارت شود. همه اینها فرآیند مشخص و تعریف شده ای در قوانین مختلف دارد. طرح هایی که توسط وزارت نیرو تهیه می شود باید برود مسیرش را طی کند. دو مسیر دارد برای اینکه اینها بتواند برای اجرا برود، یا در قالب طرح ها و عملیاتی است که در قالب برنامه ها مشخص میشود که این باید برود ماده ۲۳ بگیرد و فرآیندش را طی بکند. یا اینکه بیاید در قالب ماده ۲۸ قانون الحاق دو قرار بگیرد و یا اینکه در ماده ۱۶ قانون مدیریت بحران قرار بگیرد، که این هم فرآیند تعریف شده ای دارد. این فرآیند اینگونه نیست که جایی تصویب شود و بعد برود به هیئت دولت. باید پیشنهاد تهیه شود و با امضای بالاترین مقام، وزیر محترم، ارسال شود به وزارت کشور. وزارت کشور در سازمان مدیریت بحران بررسی می کند. پس از بررسی و تایید آنها به سازمان برنامه می آید و سازمان برنامه هم پس از بررسی ها می برد به هیئت وزیران، از آنجا مصوبه می گیرد و بقیه مراحل که در موردش انجام می شود. بنابراین این را که بتوانیم اینجا تصویب کنیم، فرآیندش دوباره باید برگردد به دستگاه اجرایی. مثلاً اگر طرحی برای جهاد است، طرحی برای هواشناسی است، وزیر مربوطه اش باید درخواست کند از سازمان مدیریت بحران. بنابراین

جمهوری اسلامی ایران

کمیته تخصصی کارگروه ملی سازگاری با کم آبی

برداشت ما این است که هیچ کدام از این ها در قالب وظیفه‌ای که برای وزارت نیرو تعیین شده و این وظیفه هم به نوعی قابل تفویض به جای دیگر نیست که حتی قسمتی از آن تفویض گردد به کارگروه. وظیفه مشخص مال وزارت نیرو است. وزارت نیرو اگر لازم می‌داند باید برای آن جلسات برقرار کند و هماهنگی‌هایش را انجام دهد. نهایتاً اگر برسد به طرحی و یا اقدامی، باید در چارچوب تعریف شده فرآیندش را طی کند. بنابراین وظایف وزارت نیرو در این خصوص به سایر دستگاهها و یا کارگروه دیگری قابل تفویض نیست. بنابراین با همه این استدلالات ما در خواست این را داریم که این موضوع از دستور کار خارج شود و ما به به جد با این موضوع مخالفت داریم که این موضوع جزء وظایف کارگروه سازگاری با کم آبی قرار گیرد. سازگاری با کم آبی بخشی از سازگاری بود که مربوط به خشکسالی است. خشکسالی وقتی اتفاق می‌افتد خیلی کارها باید بکنیم یکی این است که خودمان را سازگار کنیم. این موضوع سازگاری را آورده اند در قالب کارگروهی که نیاز به هماهنگی دارد اینجا مطرح کردند. ولی همه موضوع خشکسالی را نمی‌توانیم بیاوریم در این کارگروه، جایی که کار گروه‌های تعریف شده و مسئولیت‌های تعریف شده در قانون مشخص است و این کار عملاً امکان پذیر نیست. بنابراین درخواست ما این است که این موضوع را از دستور کار خارج بفرمایید و بگویید که این کار امکان پذیر نیست.

آقای وظیفه: راجع به خود این قانون یک توضیحی بدهم. قانونی که وزارت نیرو و سازمان هواشناسی و وزارت جهاد کشاورزی را مامور کرده به اقداماتی که منجر به پیشگیری از خشکسالی گردد. اینجا به نظرم کلمه پیشگیری نامناسب است و حتی قانون نیاز به اصلاح دارد. پیشنهادم این است که به هر کجا که می‌شود منعکس کرد این کلمه پیشگیری را به نوعی جابجا کنند یا عوض کنند. چون خشکسالی قابل پیشگیری نیست. کجای دنیا از خشکسالی پیشگیری می‌شود. خشکسالی وارد می‌شود حالا اینکه یک جامعه‌ای آمادگی دارد در مقابل آن تاب بیاورد و یا به نوعی سازگار شدن موضوع دیگری است. اساساً خشکسالی قابل پیشگیری نیست. به هر حال ما نمی‌توانیم با طبیعت مبارزه کنیم. اما در مورد بخش بعدی خانم دکتر نتیجه‌گیری شما را اصلاح کنم که ما اساساً با تشکیل یک همچین نهادی و یا کمیسیونی و یا کمیته‌ای که در واقع وظیفه هماهنگی، نظارت و تسهیل همکاری بین ساختارهای مختلف موجود ملی را ایجاد کند مخالفتی نداریم و با این قانون هم موافقیم. اساساً طبق همان فایلی که به اشتراک گذاشتم و در کشورهای مختلف به نتایج و تجربیات این کار به صورت خلاصه ارائه شده است، بلکه این کار یک کار ضروری و لازم است. اساساً تأسیس این کمیسیون می‌تواند در این قالب باشد، اگر این کارگروه حوصله این کار را دارد. کار ضروری و واجبی است برای کشور برای اینکه بتواند همه این قوانین مختلف و ارگان‌های مختلف را هماهنگ کند و در زیر چتر یک ساختار مناسب در بیاورد. متأسفانه در مدیریت خشکسالی و یا هر بلایای طبیعی دیگری اساساً ما فقط وارد مدیریت بحران می‌شویم و اصلاً در مورد مدیریت ریسک هیچ کاری نداریم. همواره در پی این هستیم که یک اتفاقی بیفتد و بعد برویم بازسازی کنیم و یا جبران کنیم. به هر حال خشکسالی یک پدیده تکرار شونده در کشور ما است و واقعا برای این که بار مالی کشور را کم کنیم و جوامع کمتر در برابر این بحران آسیب‌پذیر شوند، چنین رویکردی و مدیریت ریسک باید در برنامه‌های ما قرار بگیرد. طبیعتاً می‌دانید که مدیریت بحران در هر بلایی به صورت منطقه‌ای و موردی برخورد می‌کند، در حالی که مدیریت ریسک موضوعی و کلان می‌نگرد و تأثیر آن به مراتب خیلی بیشتر از مدیریت بحران است. متأسفانه این از جمله مواردی است که در دستور کار نیست. شاید این کمیته و یا کارگروه عالی در حوصله‌اش نباشد و یا در ظرفیتش نباشد که به این موضوع به صورت جامع رسیدگی کند و نهاد دیگری ایجاد شود، ولی در حال حاضر کمبود آن در کشور به شدت حس می‌شود و می‌طلبند که به آن بیشتر بها داده شود.

خانم زهرایی: می‌خواهم دو موضوع را از یکدیگر تفکیک کنم که دوستان اگر صلاح دانستند در صحبت‌هایشان اشاره بفرمایند. یکی بحث افزایش تاب‌آوری برای کاهش خسارت‌های خشکسالی در صورت وقوع است که این یک فعالیت از جنس برنامه ریزی پیش از وقوع است و خیلی هم در راستای برنامه‌های سازگاری با کم آبی و اقداماتی است که کارگروهی مثل کارگروه سازگاری با کم آبی

جمهوری اسلامی ایران

کمیته تخصصی کارگروه ملی سازگاری با کم آبی

می تواند انجام دهد. منظورم این است که برنامه ریزی برای افزایش تاب آوری و کاهش خسارات خشکسالی می تواند یکی از وظایف کارگروه باشد. ولی بخشی از وظایف که مربوط به مدیریت بحران خشکسالی پس از وقوع است قطعاً در ظرفیت این کارگروه نیست که به آن پرداخته شود.

آقای سرافرازی: مثل بقیه دوستان موافق این موضوع هستم که این بخش ارتباطی با کارگروه سازگاری با کم آبی ندارد و بیشتر بر می گردد به سازمان مدیریت بحران و وزارت کشور. آقای دکتر وظیفه هم فرمودند شاید ماده ۲ این قانون ایراد داشته باشد. چون خشکسالی قابل پیشگیری نیست و چگونه می توانیم از خشکسالی پیشگیری کنیم. این واژه پیشگیری خیلی مشکل ایجاد میکند. ما نمی توانیم جلوی خشکسالی را بگیریم، فقط می توانیم مدیریت بعد از وقوع خشکسالی را داشته باشیم که بایستی برای آن فکری کرده باشیم. در چند سال اخیر نیز خشکسالی در کشور حالت نرمالی پیدا کرده است. همین وضعیتی که امسال داریم و خیلی از سال های قبل از این نیز داشته ایم، شاید باید بپذیریم که این وضعیت را حالت نرمال در نظر بگیریم و سال هایی مثل سال گذشته که بارندگی بیشتر بوده است را سال های پر آبی در نظر بگیریم که برای آنها برنامه ریزی کنیم. به نظر من برای سال های پر آبی باید بیشتر برنامه ریزی کرد تا بتوانیم سال های نرمال مان را مطابق با برنامه های سازگاری که پارسال روی آن کار کردیم مدیریت کشت و مدیریت بهره وری از آب را داشته باشیم. بیشتر باید روی این موضوع کار کنیم. اگر این وضعیتی که اسم آن را حالت نرمال بگذاریم، ما در آب های زیرزمینی خیلی مشکلی نداریم. از آب های زیرزمینی توسط چاه ها برداشت می شود. این آب تقریباً حالت ثابتی دارد چون هر سال نوسانات آب در چاه ها کم است. ولی در بخش آب های زیرزمینی چشمه ها و قنوات عمدتاً حالت رودابی دارند و نگاهشان به بارندگی همان سال است، این ها یک مقداری مشکل پیدا می کنند. ولی به صورت عمده، ما در آب های سطحی که هر ساله از پشت سدها آزاد میشود و کشت های سطحی ما از طریق آنها انجام می گیرد و بهره برداری از آب های سطحی مستلزم استفاده از سدها است، هر ساله در اول سال زراعی جدول منابع و مصارفی را وزارت محترم نیرو می دهد که بر اساس آن در وزارت جهاد کشاورزی بحث کشت و اینکه چه میزان مخصوصاً کشت پاییزه باید انجام دهند، متناسب با آن تابلوی منابع و مصارفی است که پیش بینی می شود احتمالاً ما این آب را داریم انجام می گیرد. ولی عمدتاً خشکسالی هایی که به وقوع می پیوندد و کمبود بارشی را که ما داریم عمدتاً در اوایل زمستان و بعد از اینکه کشت انجام شد، شاهد هستیم. امسال هم دیدید که کشت ها انجام شد و در زمستان دیدیم که آمارها نشان دهنده این است که وضعیت بارندگی مناسب نیست و ذخیره سدها کمتر از ۵۰ درصد شده است. در صورتی که ما در پاییز چنین پیش بینی نداشتیم و عمدتاً در همه جای کشور این کشت انجام شده است. اگر قرار باشد در مدیریت بحران و وزارت کشور هم برنامه ای داشته باشیم، آنجا باید روی همین برنامه ها و کشت های پاییزه کار بکنیم. ضمن اینکه ما اعتقادمان بر این است که وزارت جهاد کشاورزی و همینطور استانداری ها هم کمک بکنند که به هیچ عنوان در هیچ کجای کشور بحث توسعه باغات را نداشته باشیم. چون باغات حتماً آب مطمئنی را می خواهند و با این شرایطی که الان دیگر کشور دارد به هیچ عنوان دیگر نمی توانیم توسعه باغات را داشته باشیم. برنامه هایی که در جداول جزء وظایف دستگاه ها آورده شده و گفته شده روی آن نظر دهید، اینها عمدتاً همانطور که گفتند جزو وظایف جاری و ذاتی هر کدام از دستگاه ها است که دارند انجام می دهند و و شاید بعضی از موارد آن برخلاف قصد و نیت ما برای مدیریت خشکسالی باشد که حتی باید در آنها نیز ما تجدید نظر کنیم. ضمن اینکه فراموش کردم که بگویم ما نیز نظراتمان را امروز فرستادیم. نمی دانم به دست خانم دکتر زهرایی رسیده است یا نه.

خانم زهرایی: نه، من هنوز نظرات شما را دریافت نکردم. باز از همکارانم پیگیری خواهم کرد که اگر دریافت کرده باشند در پاورپوینت اضافه می کنم. همانگونه که نظرات آقای مهندس کشاورز را دریافت و در گزارش اضافه کردم. آقای دکتر لاهیجان زاده، شما در این مورد اظهار نظر می فرمایید؟

آقای لاهیجان زاده: دو نکته را در خصوص پیشنهاد دارم و اگر دوستان مدیریت بحران از وزارت کشور حضور دارند، توضیح دهند.

جمهوری اسلامی ایران

کمیته تخصصی کارگروه ملی سازگاری با کم آبی

ابتدا در خصوص دستورالعملی که تمدید شده است. در خصوص ساز و کارهای مدیریت خشکسالی اگر آنرا ملاحظه بفرمایید، می تواند مرتبط با کارگروه باشد که در ارتباط با محیط زیست بسیار مهم است. آنچه که دوستان ارائه کردند به عنوان پیش نویس دستورالعمل، در بخش اول آن تحت عنوان دستگاه های دولتی و بخش های نظامی را به عنوان بخشهای تاثیر گذار معرفی نمودند و برای آنها فعالیت هایی پیش بینی کرده، تقریبا همه اعضا مانند وزارت کشور، نیرو، جهاد، هواشناسی، صنعت و معدن و غیره وجود دارد بجز سازمان محیط زیست. از طرفی سطح فعالیت سازمان محیط زیست حدود هیجده و نیم میلیون هکتار است و مناطقی تحت عنوان مناطق چهار گانه در اختیار سازمان محیط زیست است و همچنین مناطق شکار ممنوع و سه میلیون هکتار نیز محدوده های تالابی مان است که برخی از این مناطق، مناطق بکر و خیلی بکر هستند که هنگام خشکسالی در این مناطق با بحران مواجه می شویم. حال که موضوع خشکسالی است و امسال هم از آن دسته سال هایی است که ما کاهش بارندگی داشته ایم و خشکسالی هم مشهود است، همین الان هم در مناطق چهارگانه و تالابها درگیر خشکسالی شده ایم. در دو روز گذشته نیز در دریاچه بختگان شاهد مرگ و میر پرندگانی بوده ایم که در آنجا جوجه آوری دارند که این موضوع در فضای مجازی هم بازتاب داشته است. الان هم تنها دستگاهی که به فکر چاره افتاده است، سازمان حفاظت محیط زیست است. آب منطقه ای می گوید آبی برای تامین ندارد و سازمان دیگری هم وجود ندارد. که همه این مباحث برمی گردد به موضوع مدیریت بحران. یا آتش سوزی هایی که مرتب در مناطق مختلف اتفاق می افتد، بخصوص در فصول گرم سال و حتی اگر بارندگی هم باشد، این اتفاق می افتد. همین الان هم در مناطق چهار گانه، تامین علوفه یک مشکل بزرگ شده است. چون در این موقع سال، اعتباری وجود ندارد. همچنین آبرسانی به آبشخور های مناطق چهارگانه. موضوعی که جالب است اینست که هیچ ردپایی از سازمان حفاظت محیط زیست در این آیین نامه وجود ندارد. بطوریکه گمان می رود این هجده و نیم میلیون هکتاری که بطور قانونی تحویل محیط زیست شده است، هیچ گونه پیش بینی برای آن نشده است. اما در خصوص خود بحث پیشنهادی که وجود دارد، ما نمی توانیم بحث کم آبی را مجزا کنیم از بحث اثرات خشکسالی. چیزی که مستقیما با موضوع درگیر است، بحث پیش بینی هایی است که باید صورت بگیرد برای کاهش خطر. اگر شما در مصوبه دولت در خصوص سازگاری با کم آبی ملاحظه بفرمایید، در همان بند اول اشاره کرده است به تامین کمبود آبی که اتفاق افتاده، به گونه ای که بخش های مختلف شرب و صنعت و ... بالاترین راندمان را داشته باشند با همان شرایط. بنابراین آسیب هایی که خشکسالی وارد می نماید را در همین کارگروه ملی سازگاری با کم آبی باید پیش بینی نماییم. به نظر من بحث پیشگیری و کاهش خطر و تا حدودی بحث آمادگی باید در این کارگروه گنجانده شود. تمام وظایف اجرایی پیش بینی شده نیز در قانون مدیریت بحران آورده شده است و نیازی نیست که ما وارد این مقوله شویم. قانونش سه سال پیش تصویب و دستورالعمل اجرایی نیز دارد و وظایف همه را نیز مشخص کرده. به اعتقاد شخصی من در بحث پیشگیری و کاهش خطر می توانیم موارد مد نظر دوستان را لحاظ نماییم.

آقای آذرگشت: به نظر من نظرات آقای دکتر لاهیجان زاده کاملا درست است و ما می توانیم مسائل مرتبط با خشکسالی را تا حدی که به لبه اجرایی برسد و مدیریت آن را در کارگروه ملی سازگاری با کم آبی مطرح کنیم و مسائل اجرایی، ارجاع شوند به سازمان مدیریت بحران.

خانم زهرایی: اگر نظری نیست من متن مهندس کشاورز را مطرح کنم. ایشان فرمودند «به نظر من این کارگروه می تواند در حد کارگروه مشورتی، نظارت عمومی و آسیب شناسی به ستاد بحران در سطح ملی کمک کند، لیکن قبول وظایف اجرایی در قسمت "الف" بند ۴، موارد ۱، ۲ و ۶ از توان و اختیارات کارگروه خارج است و در خصوص کارگروه استانی، موضوع قسمت "ب" بند ۴، با توجه به اینکه رئیس کارگروه استاندار محترم است و اعضای کارگروه در کارگروه بحران نیز عضو هستند، بهتر است کلیه اختیارات ذکر شده توسط کارگروه بحران استان انجام شود، و مداخله کارگروه سازگاری مغایر با وظایف و اختیارات کارگروه بحران در استان است و اختیارات اجرایی نیز ندارد». من فقط یک نکته را عرض کنم در خصوص بحث پیشگیری، من فکر می کنم اگر بحث خشکسالی را

جمهوری اسلامی ایران

کمیته تخصصی کارگروه ملی سازگاری با کم آبی

تقسیم کنیم به خشکسالی هواشناسی، هیدرولوژی، کشاورزی و اقتصاد اجتماعی، خشکسالی هواشناسی قابل پیشگیری نیست ولی چند فرم دیگر قابل پیشگیری است. بنابراین متنی که در قانون درج شده است تحت عنوان پیشگیری از خشکسالی، فکر می‌کنم مرتبط با فرم‌های دیگر خشکسالی باشد.

آقای رضاپور: فرمایش دوستان را شنیدم. در بند ت ماده ۱۴ به وزارت نیرو دو وظیفه ابلاغ شده، یکی بحث سیلاب است که در مرحله تصویب است، کنترل سیلاب در سطح ملی و استانی را به ما محول کرده‌اند که در آنجا دستورالعملی تهیه و تصویب شده است. دوستان در ستاد بحران معتقدند که مراحل پیشگیری از سیلاب باید در آنجا دیده شود. و بعد از آمادگی، سایر مراحل مربوط به سایر دستگاه‌ها است. اما در مورد خشکسالی همانگونه آقای دکتر وظیفه و سایر دوستان فرمودند، منظور از پیشگیری از خشکسالی که اینجا آمده است، جای اشکال دارد، که منظورش چیست؟ و ما اقدامات پیشگیرانه را مد نظر قرار دادیم. همانگونه که در دستورالعمل آمده است، مطالعات یک گزارش پشتیبان دارد و ما هم اقدامات مربوط به مرحله پیشگیری را مد نظر قرار دادیم. همانگونه که می‌دانید ما مراحل مختلفی در خشکسالی داریم. زمان قبل از خشکسالی، پیشگیری، حین و زمان بعد از خشکسالی. مشاور می‌گوید که ما گرفتیم، بر اساس قوانینی که وضع شده، ۸۱ اقدام را در خصوص خشکسالی احصا کرده است. دستگاه‌هایی که در این دستورالعمل نام آنها ذکر شده است، مانند وزارتخانه‌های نیرو، کشور، جهاد، راه و شهرسازی، امور اقتصادی و ...، به نظر من دستگاه‌هایی هستند که بیشتر در مرحله پیشگیری وظیفه دارند. مثلاً ما کاری به مراحل بعد از خشکسالی نداریم. حتی با توجه به تجربه‌ای که در خصوص به تصویب رساندن دستورالعمل سیلاب در مرحله پیشگیری داریم، اسم دستورالعمل را اصلاح کردیم تحت عنوان اقدامات پیشگیرانه در خصوص کاهش اثرات خشکسالی و تحت این عنوان برای دستگاه‌ها می‌فرستیم. بر اساس نظر مشاور ما، فقط ۸۱ اقدام در مرحله پیشگیری تعیین شده است. مثلاً سازمان مدیریت بحران کشور ۳ وظیفه دارد. مواد ۱۶، ۲۴ و ۲۵ قانون مدیریت بحران. یا وزارت کشور که ۵ وظیفه در مرحله پیشگیری دارد. در سال ۸۱ هم مصوبه هیات وزیران برای طرح‌های مقابله با خشکسالی در استان‌ها را داریم. وزارت نیرو هم یک سری وظایفی دارد که در همین دستورالعمل وجود دارد که در جدول ۲ صفحه ۶ اگر ملاحظه بفرمایید به تفکیک وظایف دستگاه‌ها برای اقدامات پیشگیرانه برای کاهش اثرات خشکسالی احصا کرده‌ایم. با توجه به حساسیت دوستان وزارت کشور و سازمان مدیریت بحران برای جلوگیری از تشکیل کمیته‌ها و کارگروه‌ها در این خصوص است، می‌توان کارگروه ملی را به عنوان بخشی از اقدامات پیشگیرانه مد نظر قرار داد. چون هم سیلاب و هم خشکسالی جز اقدامات فرابخشی هستند، مجبوریم از کارگروه استفاده کنیم. با توجه به بررسی‌های صورت گرفته در خصوص وظایف کارگروه ملی سازگاری با کم آبی و برای جلوگیری از تشکیل یک کارگروه دیگر و موازی می‌توان از ظرفیت‌های کارگروه نیز در این خصوص استفاده نمود. چون بسیاری از این وظایف، جز وظایف بسیاری از دستگاه‌ها است. ولی این کارگروه می‌تواند در خصوص اقدامات پیشگیرانه راهکار ارائه دهد.

آقای کشاورز: ما تازه متوجه شدیم که این دستورالعمل از کجا آمده است. من خواهش می‌کنم از مشاور می‌تواند پیش بینی کند، بفرمایید این ادبیات از کجا آمده است. یعنی که ما چگونه می‌توانسیم مثلاً امسال پیش بینی بکنیم خشکسالی را و برویم به کشاورزان بگوییم "نکارید". یا باید برویم دولت را مجاب کنیم که واردات بیشتری داشته باشد. تمهیدات دیگری مانند اینکه چه بکاریم و چه نکاریم. در دهه ۷۰ ما یک مشاور بین المللی گرفتیم و به کمک سازمان هواشناسی و دانشگاه‌های مشهد و مدرس و منجر به تهیه کتابی شد که مطالعات بعدی نیز به همین کتاب رسیدند. ما یک زمانی مراکز خشکسالی ۸ کشور در دنیا را مطالعه کردیم. هیچکدام هم ما را راهنمایی نکردند که می‌توانیم پیشگیری بکنیم. همه اینها بر این است که اگر اتفاق می‌افتد چگونه می‌توان اثراتش را با اصل استقرار مدیریت ریسک به جای مدیریت بحران کاهش داد یا مدیریت کرد. به نظر من اگر وزارت نیرو همچنین طرحی تهیه کرده باید به ستاد بحران ارائه دهد و ستاد بحران را راضی به انجام یک چنین دستورالعملی بکند. اما در سازگاری با کم آبی، همچنین فضایی برای طرح چنین مواردی نداریم. سازگاری مدیریت پذیرش کم آبی است، به صورت مستمر و بلند مدت. خشکسالی‌ها مقطعی

جمهوری اسلامی ایران

کمیته تخصصی کارگروه ملی سازگاری با کم آب

هستند با شدت و ضعف‌های مختلف که شاخص‌های آن هم وجود دارد. بنابراین کمک کنیم تا با تعامل بیشتر با استانها و همکاران حوزه‌های مختلف همین سازگاری را به نتیجه برسانیم. ظاهراً حضور و ورود ما به این مسائل هنوز در ذهن کارگزاران آب و کشاورزی و مدیریت اجتماعی کشور پذیرفته شده نیست. برخورد استانداران را به خاطر بیاورید که هر کدام درخواست منافع بیشتر از حوضه آبریز مشترک داشتند. بنابراین همین سازگاری هنوز جای کار زیادی دارد. تقاضا دارم همین موضوع روی میز (کارگروه ملی سازگاری با کم آبی) را توجه کنیم. همه موارد را قرار نیست این گروه حل کند. همکاران شرکت مدیریت منابع آب هم لطف کنند، پیشنهادشان را به ستاد بحران ببرند. من تا کنون ندیدم پیشگیری در خشکسالی انجام شود. خیلی ممنون از فرصتی که در اختیار من قرار داده شد.

آقای مسجدی: از آقای مهندس کشاورز تشکر می‌کنم. بخشی از مطالبی را که من می‌خواستم عرض کنم ایشان فرمودند. با تدوین یک آیین‌نامه محول کردن وظایف یک دستگاه اجرایی به یک کارگروه از مسئولیت ذاتی آن دستگاه کم نمی‌کند. بنابراین قانون‌گذار به طور مشخص وزارت نیرو را مسئول انجام این کار نموده است. بنابراین نمی‌تواند بگوید این مورد را به کارگروهی محول کرده‌ام و از خودش سلب مسئولیت کند. قانون‌گذار حسب صلاحدید می‌توانست تفویض اختیار کند اما این کار را نکرده است. اگر این اتفاق رخ دهد تداخل در وظایف دستگاه‌های دیگر و کارگروه‌های دیگر نظیر مدیریت بحران اتفاق می‌افتد و در عمل هم به نتیجه نمی‌رسد. شما هر طرحی را بخواهید تصویب کنید، فرض کنیم در این کارگروه طرحی را تصویب کردیم. بعد چه؟ اگر قرار است هر دستگاه طرح خود را ارائه دهد که دوباره در همان نقطه اول هستیم. در غیر اینصورت نمی‌توانیم یک طرح را از ۲ کانال پیش ببریم. من بعید می‌دانم وزارت کشور این موضوع را بپذیرد که طرح‌هایی در جای دیگر تصویب شود و در قالب اعتبارات مدیریت بحران ارائه و پذیرفته شود. در همین جداولی که ارائه شده به صراحت ذکر شده اقدامات تکمیلی هر یک از دستگاه‌ها در مراحل خسارت خشکسالی. به نظر شما خسارت خشکسالی را می‌توان در کارگروه سازگاری با کم آبی مصوب کرد؟ شما می‌توانید در این کارگروه مواردی همچون بیمه خسارت کشاورزی را که در متن هست و اشاره شده مورد بحث و بررسی قرار دهید. آقای دکتر عدل هم مخالف این موضوع هستند که این کارگروه که بنا بر هدف خاصی شکل گرفته، به مسائل دیگری ورود کند و بخشی از وظایف وزارت نیرو را بخواهد انجام دهد. همانطور که آقای مهندس کشاورز هم فرمودند این کارگروه می‌تواند یک بازوی مشورتی برای وزارت نیرو باشد که چنانچه نظری دارد در اینجا مطرح کند تا دیدگاه دستگاه‌های دیگر را هم برای ادامه کار داشته باشد. بنابراین من درخواست دارم این موضوع از دستور کار خارج شود تا بتوانم به وظایف اصلی برسیم.

آقای رضاپور: من اولاً از حسن توجه همه همکاران و اعضای جلسه تشکر می‌کنم. تمام قوانینی که تا کنون درخصوص خشکسالی در کشور وضع شده است، در این مطالعه بررسی شده است. جدولی که آقای دکتر مسجدی فرمودند، همه اقدامات پیشگیرانه در زمینه خشکسالی است که در دنیا و کشور متصور است. همه برنامه‌ها، نهادها و تشکل‌های علمی، مطالعاتی و اجرایی از ستاد مقابله با خشکسالی، کارگروه مقابله با سرمازدگی و خشکسالی و همه آنچه در این مورد وجود دارد مورد بررسی و مطالعه قرار گرفته است و به این نتیجه رسیده‌اند که حدود ۸۰ اقدام در بحث خشکسالی باید انجام شود. فارغ از اینکه این موضوع در اینجا تصویب شود یا نه، این اقدامات نتیجه خرد جمعی است که دستگاه‌های مسئول در مقابل هر اقدام مشخص شده و وفق قانون باید مواردی را انجام دهند. بنابراین باید یک دستگاه فرابخشی مدیریت این موضوع را برعهده بگیرد و اقدامات جزیره‌ای دستگاه‌های مختلف را بررسی، پایش و ارزیابی کرده و وظایفی را برای هر یک مشخص و پیگیری نماید. برای همین هم این موضوع پیشنهاد شده تا در کارگروه سازگاری با کم آبی انجام شود.

آقای مسجدی: مسئول انجام وظایف دستگاه‌ها، خود دستگاه است و باید در برابر آن پاسخگو باشند. وقتی این موارد در یک کارگروه جمع شد و طرحی تصویب شد، ممکن است در اثر اجرا/عدم اجرای آن مشکلی پیش بیاید. در این شرایط مسئولیت بر عهده کیست؟ آیا کارگروه می‌تواند پاسخگو باشد؟ قانون وظایف هر یک از دستگاه‌ها را مشخص کرده و در قبال آن هم اختیارات و امکانات واگذار

جمهوری اسلامی ایران

کمیته تخصصی کارگروه ملی سازگاری با کم آبی

کرده و دستگاه هم باید پاسخگو باشد. بنابراین دستگاه در برابر عملکردش پاسخگوست. با این اقدام که وظایف دستگاه به کارگروه منتقل شود، دستگاه درخصوص اتفاقات ناشی از اجرا / عدم اجرای وظیفه پاسخگو نخواهد بود. نمی دانم چرا وزارت نیرو با تکیه و استناد به واژه فرابخشی، برخی مسئولیت‌ها را نمی پذیرد. خواهش می کنم اجازه بفرمایید هرکسی مسئول وظیفه و پاسخگوی عملکرد خودش باشد. به نظر من این با اصول کار مغایرت دارد و اجرایی نیست و امکانپذیر نیست که کارگروه بتواند وارد مسئولیت قانونی دستگاه اجرایی شود. کارگروه می تواند نقش مشورتی داشته باشد و درخصوص برنامه دستگاه‌ها نظر تخصصی و مشورتی بدهد. این وظیفه وزارت نیرو است که می تواند نظر برخی دستگاه‌ها را در خصوص مواردی استعلام کند. در سیلاب هم کار اشتباهی انجام گرفته که وظایف دستگاه‌های اجرایی را در کارگروه جمع کرده و مشکل وجود دارد. به عقیده من آنجا به نتیجه نمی رسید، اینجا هم اگر کارگروه ایجاد کنید به نتیجه نخواهید رسید و بعد از مدتی خواهید دید که همان کارهای قبلی هم دیگر انجام نمی شود.

خانم زهرایی: اگر دوستان دیگر نظری دارند بفرمایند. تاکنون ظاهراً نظرات موافق و مخالف ۳ به ۳ هست. همکاران سازمان هواشناسی و محیط زیست چنانچه نظری دارند، بفرمایند.

آقای مسجدی: خانم دکتر زهرایی این موضوعات خیلی نیاز به رای گیری ندارد.

خانم زهرایی: بله متوجه هستم. من هم عرض کردم شاید توضیحات شما و آقای مهندس کشاورز نظر دوستان را تغییر داده باشد.

آقای مسجدی: آیا ممکن است از فردا دوستان طرح‌های مورد نظرشان را در کارگروه مطرح کنند؟ مثلاً رای بدهیم اعتبار طرحی ۱۰۰ برابر شود. آیا این امکانپذیر و اجرایی است؟ بنابراین اعتقاد من این است این مباحث باید اقلانعی باشد. برداشت من اینست که در این موقعیت این اتفاق رخ ندهد.

خانم زهرایی: بله من هم نظرم این بود که همین فرمایشات شما را از دیگر دوستان بشنوم. گویا آقای دکتر آذرگشت نکته‌ای دارند. بفرمایید.

آقای آذرگشت: پیشنهادی که من پذیرفتم به کارگروه بیاید این بود که دستورالعمل اصلاح شود. یعنی اینکه پیشنهادات به وظایف دستگاه‌ها برای مسائل مشورتی باشد نه برای تصمیم گیری. اگر موضوعی از خشکسالی قرار است در کارگروه مطرح شود، باید مسائل مختلف از سازگاری که در خشکسالی مهم هستند و اثر دارند، مطرح شود. فلذا این فرمایشاتی که آقای مسجدی فرمودند می تواند کمکی باشد در ارتباط با موضوعاتی که فرابخشی است و دستگاه طلب استمداد می کند. مثلاً وزارت نیرو در این موضوع طلب کمک کرده است یا مثلاً آقای مهندس کشاورز می تواند از رئیس ستاد بحران بخواهد یک کارگروه یا کمیته ای در ذیل این کارگروه در ارتباط با خشکسالی تشکیل شود و این اعضایی که در کارگروه قرار است حضور داشته باشند، از آنجا استفاده کنند. بنابراین نهادهای میان بخشی می توانند بهم کمک کنند نه تصمیم گیری.

آقای وظیفه: من پیشنهادم این است با توجه به صحبت هایی که امروز انجام شد، به نظر می رسد این موضوع جای فکر بیشتری می طلبد، بنابراین می توان از دستور این موضوع را خارج کرد ولی موضوعی نیست که بتوان آن را فراموش کرد. سازگاری با کم آبی و مدیریت خشکسالی دو مقوله جدا از هم نیستند. در واقع سازگاری همان اقداماتی است که باید انجام بدهیم تا به مدیریت خشکسالی برسیم. بنابراین فکر نکردن به خشکسالی پاک کردن صورت مسئله خواهد بود. به هر حال آقای مهندس رضاپور بحث های مهمی ارائه کردند. فکر می کنم همه دوستان این موضوع را اطلاع دارند که بحث مدیریت خشکسالی در کشور بسیار مهم است. ولی در حال حاضر با توجه به نظرها و آراءیی که وجود دارد، کنار گذاشته شود و بعداً فکری برای آن شود.

خانم زهرایی: اگر دوستان صلاح بدانند فعلاً در خصوص این مورد کفایت مذاکرات را اعلام کنیم و آن را به مصوبه هیات وزیران اضافه

جمهوری اسلامی ایران

کمیته تخصصی کارگروه ملی سازگاری با کم آبی

نکنیم. مجموع نظرات دریافت شده را به شرکت مدیریت منابع آب به همراه مذاکرات انجام شده در جلسه اعلام خواهیم کرد. از دستگاه‌هایی که نظر مکتوب هم اعلام نکردند من خواهش می‌کنم نظرات خودشان را ارسال کنند که با شرکت مدیریت منابع آب به اشتراک بگذاریم و بعد دوستان بر اساس مجموع نظرات بازنگری کنند. در صورت نیاز می‌توان در جلسه دیگری راجع به آن مجدد بحث کرد. من دو نکته را می‌خواستم در پایان جلسه از شما بپرسم. در مورد بند مصوبه هیات وزیران که مرتبط با برنج بود، جلسه پیش تصمیم‌گیری کردیم. اگر قسمت دوم پاراگراف را نگاه کنید که سیاست‌های وزارت جهاد کشاورزی بود که بنا شد وزارت جهاد کشاورزی از متن حذف شود و در واقع به این صورت که می‌بینید در پاراگراف دوم اصلاح شده است. آقای مسجیدی در پایان جلسه فرمودند که اگر آقای مهندس کشاورز متن را بازنگری کنند که یک مقداری با سیاست‌های کلی کارگروه ملی هم راست‌تر شود و در استان‌ها تصمیمات ضد و نقیضی در مورد این موضوع گرفته نشود. آقای مهندس کشاورز زحمت کشیدند متنی را پیشنهاد دادند که در پاراگراف اول این اسلاید نوشته شده است ولی به نظر من یک مقدار اصلاحاتی نیاز دارد. ایشان فرمودند که:

"سیاست‌های واپایی (کنترل) سطح زیر کشت، اعمال محدودیت و یا ممنوعیت کشت برنج (خارج از استان‌های گیلان و مازندران) با توجه به محدودیت منابع آبی و تعادل بخشی در استان‌های مختلف به تشخیص کارگروه سازگاری با کم آبی تصمیم‌گیری می‌شود و استان‌ها بر این اساس اقدام خواهند کرد."

اول اینکه آیا فقط می‌خواهیم این بند را محدود کنیم به برنج و یا همه کشت‌هایی که مصرف آب بالایی دارند را می‌تواند شامل شود و دوم اینکه آن کارگروه سازگاری با کم آبی هم مبهم است. احتمالاً منظور ایشان کارگروه ملی است ولی چون کلمه ملی یا استانی درج نشده الان مشخص نیست این کلمه ناظر بر کدام کارگروه است. آقای مهندس کشاورز اگر شما توضیح تکمیلی دارید در خدمتتان هستیم.

آقای کشاورز: از نظر من کارگروه استانی است، چون وقتی این در هیات دولت مصوب می‌شود، یعنی دستگاه‌های ملی به آن توافق دارند. بنابراین کارگروه‌های استانی با توجه به مجموعه امکاناتی که دارند، محدودیت‌های لازم را برای جلوگیری از این کشت انجام دهند، حالا هم بخش کشاورزی هم بخش آب هم استانداران محترم. چون در مرکز وقتی که یک موضوعی مصوبه هیات دولت شود دیگر از دستور کار کارگروه ملی خارج خواهد شد و کارگروه ملی دیگر بحثی ندارد و بحث آن در حقیقت همین پیشنهاد مصوبه بوده است. کارگروه‌های استانی هستند که بایستی با توجه به جمیع جهات این مصوبه را عملیاتی کنند.

خانم زهرایی: بنابراین خط آخر این بند می‌شود کارگروه استانی سازگاری با کم آبی و فقط هم محدود به برنج باشد؟

آقای کشاورز: بله کارگروه استانی و فعلاً هم اجازه دهید محدود به برنج باشد و بقیه محصولات یک مقدار حاشیه خواهد داشت و ما را از اصل کارمان منحرف خواهد کرد. ما الان در حال تهیه یک سندی هستیم که انشاءالله به امضای جناب آقای دکتر اردکانیان هم خواهیم رساند. یک جدول بهره‌وری آب برای کشور تهیه کنیم به تفکیک محصول و مناطق. بعد از آن جدول ممکن است در این تصمیم‌گیری یک اصلاحاتی به غیر از محصول برنج ایجاد شود و بگوییم در بعضی از مناطق از برخی محصولات حمایت نشود. اجازه دهید این را بعد از کار مشترک وارد این مصوبه کنیم.

خانم زهرایی: اگر اعضای محترم در مورد این بند نظر خاصی هست بفرمایید اگر نه بند مصوب پیشنهاد آقای مهندس کشاورز خواهد شد و تنها در خط آخر کلمه "استانی" به کارگروه سازگاری با کم آبی اضافه خواهد شد. بنابراین می‌شود "کارگروه استانی سازگاری با کم آبی". اگر اصلاحی هست در خدمتتان هستیم.

آقای مسجیدی: خیلی ممنون که جناب آقای مهندس کشاورز اصلاح کردند، اما من فکر می‌کنم که باز هم این را باید سازگار کنیم با مصوبه مجلس در قانون بودجه که در واقع تشخیص اینکه برنج بکارند یا خیر را دادند به کارگروه سازگاری با کم آبی. البته اگر ما هم

جمهوری اسلامی ایران

کمیته تخصصی کارگروه ملی سازگاری با کم آبی

این را بپذیریم احتمالاً کاملاً از دست خارج می شود. بنا به اینکه استانداران محترم رئیس کارگروه ها هستند احتمالاً عملاً به این سمت خواهد رفت که اجرایی نشود. من پیشنهادم بر این است که ما بنا را بگذاریم بر اینکه این سیاست پذیرفته شده است و هماهنگی اجرای سیاست را بدهیم و دستگاه های اجرایی را هر کدام را مسئولشان کنیم که در کارگروه کم آبی استان این موضع را اداره کنند. یعنی مثلاً وزارت نیرو سیاست را ابلاغ کند به دستگاه های استانی خود، وزارت جهاد هم همینطور. بنابراین وقتی در کارگروه استانی هستند همان سیاست هایی که در کارگروه ملی دنبال می کنیم آنجا بتوانند اتخاذ تصمیم کنند. به نوعی ظاهر قانون را که حفظ کردیم که تصمیم گیری با کارگروه سازگاری با کم آبی استانی است اما در چارچوب سیاست هایی که کارگروه ملی و دستگاه اجرایی زیربسط تعیین کند. درخواست من این است که این را بتوانیم در متن وارد کنیم که سیاست کاهش اعمال محدودیت ها و ممنوعیت کشت یک سیاست دائمی است و دستگاه اجرایی ملی در واقع واحدهای استانی را هماهنگ کند که این سیاست به صورت هماهنگ در سراسر کشور اجرایی شود ولی کارگروه های سازگاری متناسب با این سیاست بتوانند تصمیم بگیرند.

خانم زهرایی: آقای دکتر ممنون میشوم اگر عبارت مشخصی برای این موارد مدنظرتان هست اعلام کنید.

آقای اکبری: من هم صحبت های آقای مهندس کشاورز را دریافت کردم و هم صحبت های آقای دکتر مسجدی. آنچه مصوبه مجلس است را ما نمی توانیم در آن دخل و تصرفی داشته باشیم. این مواردی که نوشته شده خوب است و مورد تایید ما هم هست اما به نظر می رسد که چون مجلس مصوب کرده است، نمی تواند ملاک عمل قرار گیرد. من احساس می کنم حتی اگر دولت هم برود، دولت هم نمی تواند این کار را انجام دهد. در مجلس تصمیم گرفته شده که تعیین تکلیف کشت برنج متناسب با شرایط اقلیمی هر سال خارج از استان های گیلان و مازندران در استان تعیین شود. حالا اگر ما بخواهیم این را تغییر دهیم، دولت نمی تواند این کار را انجام دهد.

آقای مسجدی: من پیشنهادم این است که در ابتدای عبارت بگذاریم "هماهنگی اجرای سیاست های واپایی (کنترل) سطح زیر کشت و اعمال محدودیت یا ممنوعیت کشت برنج (خارج از استان های گیلان و مازندران) با توجه به محدودیت های منابع آبی و تعادل بخشی در حوضه های آبریز/ استان های مختلف در کارگروه سازگاری با کم آبی استان ها". به نظر من به محصولات دیگر هم نیازی نیست در این مرحله اشاره شود.

خانم زهرایی: بنابراین تأکیدی به کارگروه استانی سازگاری با کم آبی نیست دیگر، درست است؟

آقای مسجدی: این می شود وظیفه کارگروه ملی. این مواردی که در حال نوشتن آن هستیم می شود وظایف کارگروه ملی. کارگروه ملی وظیفه اش ایجاد هماهنگی در تصمیمات کارگروه های استانی است.

آقای کشاورز: قانون ذکر کرده کارگروه سازگاری و در آن اشاره ای نشده است استانی یا ملی. از نظر من در حد ملی، مصوبه ای که شما به دولت بفرستید یعنی پیشنهاد کارگروه ملی است. استان ها هم با توجه به حکمی که قانون کرده است باید این امکانات را بررسی کنند، آیا ظرفیت دارند یا ندارند. به نظر من پیشنهاد آقای دکتر مسجدی خوب است، یک کمی هم مسائل و مشکلات قانونی را رفع می کند و در نظر می گیرد.

خانم زهرایی: من فقط یک توضیحی بدهم که در بند ۸ تبصره ۸ قانون بودجه امسال، به تشخیص کارگروه کم آبی استان ذکر شده است.

آقای کشاورز: من هم همین را عرض کردم. این قانون حکم را به کارگروه استانی می کند. ما هم می گوییم با توجه به منابع آب یا با توجه به تعادل بخشی، سیاست دولت این است ولی اگر می توانید بررسی کنید و بدهید.

آقای مسجدی: در بند ۸ اشاره شده در چارچوب سیاست های کلی نظام و با هماهنگی دستگاه های ملی به تشخیص کارگروه

جمهوری اسلامی ایران

کمیته تخصصی کارگروه ملی سازگاری با کم آبی

سازگاری با کم آبی استانی تعیین می گردد. بنابراین اول ذکر کرده که هماهنگی دستگاه های ملی را نیاز دارد و دوما اینکه سازگار با سیاست های کلی نظام. این دو راه فراری را برای ما درست می کند که بگوییم کارگروه هم پیگیری کند، دستگاه های اجرایی محترم هم هماهنگی کنند، آنجا تصمیماتی گرفته شود مغایر با سیاست های ملی و سیاست های کلی نظام نباشد. در واقع این درخواستی است که من داشتم. سعی کردم در جمله ای که قرائت کردم به نحوی بیان کنم.

آقای اکبری: چون در مصوبه مجلس ذکر شده است سازگاری با کم آبی استان، این راهکارهایی که آقای مهندس کشاورز و آقای دکتر مسجدی می گویند خیلی خوب است، به شرط اینکه دولت بتواند مصوب کند و راه فراری را هم بتوان پیدا کرد. نظر من این است که اشاره کنیم به اینکه در راستای مصوبه مجلس مقرر گردید کارگروه سازگاری با کم آبی استان تصمیم گیری نماید، این نیز اضافه شود که این کارگروه سازگاری با کم آبی استان در راستای سیاست های کارگروه ملی است و کارگروه ملی بایستی اقدام کند. یعنی هم مصوبه مجلس را داریم و هم کارگروه سازگاری با کم آبی استان را موظف به تبعیت از کارگروه ملی سازگاری با کم آبی کنیم. بدین ترتیب هر دو در دل این مصوبه باشد. ما به تنهایی خودمان نمی توانیم تصمیم بگیریم، زیرا مجلس اختیار را به آنها داده ولی ما تاکید می کنیم که کارگروه ملی سازگاری با کم آبی استان در راستای سیاست های کارگروه ملی عمل کند و تا آن زمان سیاست های ما مشخص است و به محض استعلام ما به آنها پاسخ خواهیم داد.

خانم زهرایی: من فکر می کنم که پیشنهاد جناب آقای دکتر مسجدی هم در همین راستا بود که در واقع هماهنگی سیاست های کارگروه استانی را کارگروه ملی به آن بپردازد و انجام دهد و نظر شما را پیشنهاد آقای دکتر مسجدی تامین می کند.

آقای مسجدی: ضمن اینکه این قانون سالیانه است و حالا معلوم نیست که سال آینده حذف شود و یا باقی بماند. قانون بودجه سالیانه است و آیین نامه را برای قانون سالیانه ننویسیم. اگر عین همین هم سال آینده اعلام شود مشکلی با این بند ما نخواهد داشت.

خانم زهرایی: اگر دوستان اجازه دهند من دو تا سوال را می خواستم مطرح کنم و نظر عزیزان را جویا شوم. اول اینکه قبل اینکه این تغییرات به کمیسیون دولت پیشنهاد شود آیا نیاز است به تصویب جلسه کارگروه ملی رسانیده شود یا می توان مصوبات کمیته تخصصی را به آقای دکتر اردکانیان اعلام کنیم که ایشان مکاتبه بفرمایند با آقای جهانگیری؟ دوستان اگر در روال انجامش ما را راهنمایی بفرمایند ما خیلی ممنون خواهیم شد. سوال دوم هم این است که آیا نیاز به استعلام در خصوص این بندها از دفاتر حقوقی وزارتخانه ها است یا خود دفتر حقوقی ریاست جمهوری قبل از طرح در کمیسیون انجام خواهد داد؟ ممنون میشم روی این دو مورد ما را راهنمایی کنید.

آقای مسجدی: هر چند مخالفم چون در بندهای قبلی ایراداتی دارید. اما در هر صورت اگر شما این را بدین صورت ببرید به عنوان مشورتی وزارت نیرو تلقی خواهد شد. می توانید ببرید دولت و آنها در کمیسیون ذریبط قرار خواهند داد و مراحلش را طی خواهد کرد. راه دیگر این است که شما این را ببرید در کارگروه ملی سازگاری با کم آبی، در کارگروه ملی اگر تصویب شود، دیگر به کمیسیون ذریبط در دولت ارجاع نمی شود و مستقیما به دولت می رود. این مسیر را برای شما کوتاهتر خواهد کرد. هر چند که عرض کردم بر روی برخی بندها ما مشکل داریم و فکر می کنیم که آنها نیاز به اصلاح دارد، اما در هر صورت این مسیر، برای شما راحت تر و نزدیک تر خواهد بود. اگر می خواهید زودتر به نتیجه برسید، معمول آن این است که به کارگروه ملی سازگاری با کم آبی برده شود و در آنجا به تصویب برسد و از آنجا مستقیم به دولت برده شود. اما اگر می خواهید اصلاحاتی روی آن صورت بگیرد وزیر می تواند به دولت پیشنهاد دهد و بعد از بررسی در کمیسیون ذریبط برای تصویب به دولت ارسال شود.

خانم زهرایی: من یادآوری کنم که موضوع عضویت سازمان زمین شناسی که در واقع مطلع این بحث بود از کمیسیون موارد زیربنایی ارجاع شده است. بنابراین موضوع از آن مسیر دنبال می شود و سایر اصلاحات را هم از همان مسیر دنبال کنیم. اگر دوستان دیگر

جمهوری اسلامی ایران

کمیته تخصصی کارگروه ملی سازگاری با کم آبی

نظری در مورد این دو نکته دارند در خدمتشان هستیم.

آقای مسجدی: اگر می‌خواهید از طریق کمیسیون این موضوع را پیش ببرید دیگر نیازی به جلسه کارگروه ملی نیست. به عنوان یک پیشنهاد کمیسیون در بحث می‌گذارند و بعضی از اعضا نظر می‌دهند. می‌توان زمان را از دست نداد و دیگر در کارگروه ملی مصوب نشود.

خانم زهرایی: من با اجازه دوستان از خود دکتر اردکانیان نیز کسب تکلیف خواهم کرد. من در خصوص نکته ای که آقای دکتر مسجدی در حین جلسه فرمودند عرض کنم که ما برنامه‌ای برای تشکیل جلسات با این سرعت در این سمت سال نداشتیم. اما موضوع سازمان زمین‌شناسی که مطرح شد و اصلاحاتی که مطرح گردید باعث شد بحث به درازا کشیده شود و خیلی ممنون از دوستانی که وقت گذاشتند. من عرض دیگری برای دستور کار امروز ندارم. اگر نکته‌ای یا فرمایشی عزیزان دارند در خدمتشان هستیم.

آقای کشاورز: من هم فکر می‌کنم شما این مصوبه را برای دولت بفرستید. دفتر حقوقی آن‌ها رسیدگی کند و اگر نیاز بود از دفاتر حقوقی دستگاه‌ها استعلام کند. معمولاً خودشان اشراف کامل دارند و اگر نیاز به اصلاح داشته باشد انجام خواهند داد.

خانم زهرایی: در جلسه قبلی نیز اشاره‌ای به نامه سازمان بازرسی در خصوص آبیاری تحت فشار که به صورت محرمانه ارسال شده بود، گردید. فکر می‌کنم بعضی از دستگاه‌ها نامه را دریافت کردند و پاسخ نیز دادند. ما به درخواست آقای مهندس اکبری و نظر ایشان اگر اعضای محترم اجازه دهند یک جلسه حضوری محدود به دستگاه‌هایی که نامه به آن‌ها مربوط هست مثل سازمان برنامه و بودجه، وزارت جهاد کشاورزی و وزارت نیرو بگذاریم و زحمت به سایر عزیزان ندهیم. اگر اعتراضی به این موضوع نیست، به همین صورت روند پیش برود.

آقای مسجدی: من فکر می‌کنم مصوبه جلسه قبل دارای ایراداتی در متن آن می‌باشد. در همان بند یک قید شده است که در خصوص افزودن وظایف سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی، این در حالی است که قرار نبود وظایف سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی به این‌جا اضافه شود. پیشنهاد بررسی موضوع فرونشست زمین با حضور سازمان زمین‌شناسی در این کارگروه بود که درخواست دارم این بند اصلاح شود. تصویب این موضوع درست است اما مقدمه‌ای که در خصوص وظایف سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی نوشته شده است، زیادی است. خواهش می‌کنم این موارد اصلاح شود. در بند دوم در خصوص تامین حق آبه تالاب‌ها تا جایی که به خاطر دارم بند الف تصویب شد و نیازی به ذکر این که وزارت نیرو با استانداران کاری را انجام دهد، نبود. در حال حاضر هم موارد قبل از اصلاح و هم قسمت اصلاح شده آورده شده است. خواهش می‌کنم این مورد بررسی مجدد شود. در بند سوم در خصوص شاخص‌های ارزیابی اثربخشی بنده پیشنهاد می‌کنم که به جای آن عبارت بررسی و تصویب شاخص‌های ارزیابی و ارائه گزارش به دولت نوشته شود. چون شاخص‌های ارزیابی که به دولت برده نمی‌شوند. ابتدا تصویب می‌شوند و سپس گزارش ارزیابی را به دولت برده می‌شود. در بند چهارم ارائه گزارش تغییر اقلیم نمی‌تواند در وظایف کارگروه باشد، بلکه بررسی گزارش تغییر اقلیم و اثرات آن بر منابع و مصارف جز وظایف کارگروه می‌تواند باشد. در بند ۶ در خصوص وظایف وزارت علوم و تعیین دوره‌ها قرار شد این موضوع حذف گردد. در این خصوص مقرر گردید در آینده در صورت تصویب موضوع در کارگروه ملی، پیشنهادهای به وزارت علوم ارائه شود. به نظر من این موضوع نباید آورده شود. در بند ۷ نیز ما طرح‌های آمایش سرزمین نداریم بلکه اسناد آمایش سرزمین داریم. این را اصلاح بفرمایید و به جای طرح‌های آمایش سرزمین عبارت اسناد آمایش سرزمین نوشته شود. بند ۸ نیز همان طور که مطرح فرمودید اصلاح شد.

خانم زهرایی: چشم آقای دکتر. این موارد را اصلاح خواهیم کرد. فقط دو مورد مطرح است. مورد اول این است که در خصوص تالاب‌ها و بند دوم مقرر گردید این موضوع به عنوان مصوبه کارگروه ملی به کارگروه‌های استانی ابلاغ شود نه این‌که به عنوان وظایف

جمهوری اسلامی ایران

کمیته تخصصی کارگروه ملی سازگاری با کم آبی

کارگروه ملی قرار بگیرد. در خصوص وزارت علوم نیز به همین صورت مقرر گردید که به عنوان مصوبه کارگروه ملی به وزارت علوم پیشنهاد شود نه این که در مصوبه درج شود. اما بقیه موارد را حتما اصلاح خواهیم کرد و خیلی ممنون از دقتی که به خرج دادید. اگر اعضای محترم نکته دیگری نیست من از همگی تشکر می‌کنم و آرزوی قبولی طاعات و عبادات برای همه اعضا دارم و از مشارکتی که در بحث داشتید تشکر می‌کنم.

آقای اکبری: در خصوص بحثی که آقای دکتر اردکانیان در مورد مطرح کردن بحث خشکسالی بخش کشاورزی در کارگروه ملی سازگاری با کم آبی (که نامه آن را خدمت شما و آقای مهندس کشاورز ارسال کردم)، ایشان تاکید داشتند که در این خصوص حتما جلسه‌ای را با قید فوریت برگزار و روی این موضوع کار شود. در وزارتخانه ما نیز یک تیم روی این موضوع کار می‌کنند و اطلاعات دقیقی را جمع آوری می‌کنند تا قسمت‌های مختلف را در کمیته تخصصی گزارش کرده و سپس به کارگروه ملی برده شود. خواهشمند است در این خصوص نیز تعیین و تکلیف بفرمایید.

خانم زهرایی: آقای مهندس همان طور که خدمت شما تلفنی توضیح دادم مشکلی که وجود دارد این است که همکاران محترم معتقد هستند که این موضوع قابل تصویب در کارگروه ملی نیست. علت آن هم این است که این موضوع به معاونت‌های مختلف وزارت جهاد کشاورزی مرتبط هست. فقط معاونت آب و خاک جهاد کشاورزی به این موضوع مرتبط نیست و مرجع تصویب و تصمیم‌گیری در این خصوص کارگروه ملی نیست. در خصوص بحث خشکسالی نیز این نگاه وجود داشت و پیشنهاد این بود که مسیر خودش با طی روال قانونی از طریق سازمان مدیریت بحران طی شود. آقای دکتر مسجدی نیز اگر توضیحات تکمیلی دارند مطرح بفرمایند.

آقای مسجدی: جناب آقای مهندس اکبری با توجه به موضوعاتی که مطرح است و از طریق اداره کل بحران وزارت جهاد کشاورزی موضوع دنبال می‌شود و درخواست کردیم از معاونت برنامه‌ریزی که مجموع برنامه‌های وزارت جهاد کشاورزی را اعلام کرده و پیشنهادات خود را ارائه دهند. حتی پیشنهاداتی را که در خصوص سازمان جنگل‌ها و امور عشایر هست نیز درخواست دادیم که ارائه دهند. دوستان نیز قول دادند که برنامه را به زودی ارائه می‌دهند. ما درخواست کردیم که برنامه‌ها را مرور کنیم و توافق کنیم که به صورت مشترک این پیشنهاد را از قالب وزارت کشور برای دولت بیاوریم. در ماده ۲۸ الحاق ۲ یا ماده ۱۶ قانون مدیریت بحران ذکر شده است، پیشنهاد صرفا از طریق وزارت کشور قابل طرح است. اگر آن را به این جا بیاوریم وقت تلف کردن است. ما درخواست کردیم که این برنامه را که آقای رئیس جمهور از ما خواستند، با یک رفت و برگشت خیلی سریع بین ما و وزارت جهاد کشاورزی نهایی شود و آماده ارائه خواهد بود. اگر تا آن مرحله پیش رفت و خواستند که در کارگروه نیز مطرح شود، از نظر ما ایرادی ندارد. اما فکر می‌کنیم اگر مسیر عادی خودش را طی کند زودتر به نتیجه خواهد رسید. در حال حاضر آقای رئیس جمهور از وزارت جهاد کشاورزی و سازمان برنامه و بودجه خواستند که برنامه‌های خود را ارائه دهند. به عنوان مثال در رابطه با تامین آب برنامه‌ای را وزارت نیرو تهیه کرد و مراحل آن طی شد و وزارت کشور پیشنهاد آن را فرستاده است. اگر بتوانیم برنامه کشاورزی را نیز کنار آن نهایی کنیم، سریعا آن را برای تصویب خواهیم برد. شما پیشنهاد خود را بفرستید ما در خدمت شما هستیم که سریعا نهایی کنیم. اگر بعد از آن خواستید این موضوع را در کارگروه مطرح کنید ما مخالفتی نداریم.

آقای اکبری: آقای دکتر مسجدی، این پیشنهاد خود دکتر اردکانیان بود. بنده نیز با آقای دکتر خاوازی صحبت کردم و ایشان نیز تایید کردند. نظر ایشان این بود که راه میان‌بر برای این که به سرعت در دولت مطرح شود، از طریق کمیته تخصصی سازگاری با کم آبی است. این موضوع در یک جلسه مطرح شود و همکاران ما در معاونت برنامه‌ریزی اقتصادی که اطلاعات همه معاونت‌ها و استان‌ها را جمع آوری می‌کنند، در کمیته مطرح کنند و بعد از آن به کارگروه ملی ببریم و از آن جا مستقیم به دولت ببریم. راهی که حضرتعالی فرمودید هم یک راه است و نمی‌دانم کدام یک سریعتر و موثرتر است. تجربه شما در این موضوع بیشتر است. اما آنچه من در خصوص پیشنهاد دکتر اردکانیان با آقای دکتر خاوازی مطرح کردم، ایشان تایید کردند که ممکن است اگر از این مسیر برویم زودتر به

جمهوری اسلامی ایران

کمیته تخصصی کارگروه ملی سازگاری با کم آبی

نتیجه برسیم. در آن جلسه آقای دکتر کیخا معاون برنامه ریزی اقتصادی نیز حضور داشتند و در جریان قرار گرفتند. ایشان مسئول جمع آوری اطلاعات کل وزارتخانه، استانها و تمام بخشهای کشاورزی است و ما نیز باید کمک ایشان کنیم. اگر قرار است این اتفاق نیافتد، خانم دکتر زهرایی حتما به آقای دکتر اردکانیان گزارش دهند. چون پیشنهاد ایشان بوده است. قبلا نیز به خانم دکتر عرض کرده بودم که با آقای دکتر اردکانیان صحبت کنند و سپس نتیجه گیری کنیم.

آقای مسجدی: آقای مهندس، ماده ۲۸ فرآیند تعریف شده قانونی دارد. حتی اگر کارگروه نیز آن را تایید کند ما باید این پیشنهاد را از طریق وزارت کشور بیاوریم. سازمان ما هیچ مخالفتی با مطرح کردن آن در کارگروه ندارد، اما هم وقت ما گرفته می شود و هم به هدف خود نمی رسیم. اگر تا آن موقع آماده شد عیب ندارد و در کارگروه نیز مطرح کنید. من خواهش می کنم ابتدا پیشنهادات و برنامه خود را ارائه کنید، اگر فرصت شد ایراد ندارد و در جلسه کارگروه ملی نیز مطرح شود. اما بعد از تصویب آن در کارگروه نیز نهایتا باید با پیشنهاد وزیر جهاد کشاورزی در وزارت کشور مطرح شود. با تصویب کارگروه در وزارت کشور مطرح نمی شود. چون اعتبارات مربوط به مدیریت بحران طبق دستور العمل و آیین نامه مربوطه در هیئت وزیران هم قابل بررسی نیست. ما منتظر هستیم شما برنامه را ارائه فرمایید.

آقای اکبری: برنامه را آقای دکتر کیخا نیز پیگیری می کنند و ارائه خواهند کرد. در هر صورت چون در کارگروه ملی وزیر کشور نیز حضور دارند، آقای دکتر اردکانیان می توانند با وزرا صحبت کنند که حتما خودشان شخصا در جلسه حضور پیدا کنند. هم می تواند آن مسیر را طی کند و هم این مسیر را طی کند. من پیشنهاد می کنم خانم دکتر با آقای دکتر اردکانیان صحبت کنند و هر کدام که نظرشان بود اجرا شود.

آقای مسجدی: آقای مهندس جدا از این که این برنامه این جا مطرح شود یا نشود ما برنامه را خواستیم. خواهش می کنم که سریعا برنامه را به ما برسانید تا بتوانیم اقدامات را انجام دهیم.

آقای کشاورز: راجع به حرف جناب آقای مهندس اکبری بایستی عرض کنم که یکی از معاونین وزارت کشور، جناب آقای نجار مسئول مدیریت بحران است و یک اداره کل نیز در آن جا هست. در همه وزارتخانه ها نیز یک مدیر کل بحران وجود دارد. بنابراین در این مقوله، اگر محمل قانونی داشته باشد ممکن است بتوانیم طرحهای بخشها را بررسی کرده و با آب تطبیق دهیم. در کارگروه ممکن است برنامهها مطرح شود ولی نهایتا این موارد باید با امضای وزیر کشور طبق قانون به سازمان برنامه و بودجه ارسال شود. وزیر محترم کشور این اعتبارات را درخواست می کنند. در صورت قبول توسط سازمان برنامه و بودجه این اعتبارات به وزارت کشور می دهند. وزارت کشور در این جا نقش اعلام دستگاهها را دارد. وزارت نیرو یا جهاد کشاورزی یا صنعت هیچ کدام در مکانیزمی که تا به حال عمل شده است حضور ندارد. اگر بخواهد این مکانیزم عوض شود، مشکل قانونی دارد و ساختار تشکیلاتی دارد، یعنی یک معاونت مشترک با دستگاهها ایجاد شود و مسئول کار مدیریت بحران خشکسالی باشد. هماهنگی این موضوع در استانها غیر ممکن است. چون در استان استاندار تصمیم می گیرد. این که این موضوع از طریق وزارت کشور باشد، به این دلیل است که نماینده دولت در استانها استاندار محترم است. هیچ کدام از روسای دستگاهها نیست. بنابراین توصیه من این است که اگر از نظر دو وزیر محترم فکر می کنند کارگروه ملی سازگاری با کم آبی طرحها را با ظرفیت و با برنامههای مصوب خود انطباق دهد، اگر این طرحها آماده شد جلسه فوق العاده گذاشته شود و آنها را نهایی کنیم. اما مستحضر باشید، طی فرآیندهای مختلف این بخش در معاونت بحران وزارت کشور و کمیته بحران که خود وزیر کشور و وزرا هستند انجام می شوند. بنابراین من فکر نمی کنم که در کارگروه بتوانیم مدیریت بحران را اداره کنیم و نظم دهیم. آن هم در چنین شرایطی که امسال سال بسیار سختی است. اما هر جا فکر کردند که دولت یا وزرای محترم فکر کردند که ما می توانیم کمک دهیم، کوتاهی نمی کنیم و آماده همکاری می باشیم. از همکاری همه دوستان تشکر می کنم. همه شما را به خدا

جمهوری اسلامی ایران

کمیته تخصصی کارگروه ملی سازگاری با کم آبی

می سپارم و آرزوی قبولی طاعات برای همه دوستان دارم.

خانم زهرایی: من هم عرض تشکر از همه همکاران دارم و همه را به خداوند می سپارم.

جمهوری اسلامی ایران

کمیته تخصصی کارگروه ملی سازگاری با کم آبی

مصوبات:

ردیف	تصمیمات	مسئول انجام	زمان
۱	در خصوص "دستور العمل ساز و کار مدیریت و کاهش اثرات خشکسالی" مقرر شد این موضوع به مصوبه هیات وزیران اضافه نگردد. همچنین کلیه دستگاه ها نظرات خود را در این خصوص به صورت مکتوب به دبیرخانه کارگروه ملی ارسال نمایند تا مجموع نظرات دریافت شده به همراه مذاکرات انجام شده در جلسه کمیته تخصصی به شرکت مدیریت منابع آب ایران اعلام گردد.	دستگاه های عضو کارگروه ملی سازگاری با کم آبی / دبیرخانه کارگروه ملی سازگاری با کم آبی	یک هفته
۲	در خصوص محدودیت های کشت برنج، مقرر شد بند ۳ مصوبه هیئت وزیران به شرح زیر اصلاح گردد: "هماهنگی اجرای سیاست های واپایی (کنترل) سطح زیر کشت و اعمال محدودیت یا ممنوعیت کشت برنج (خارج از استان های گیلان و مازندران) با توجه به محدودیت های منابع آبی و تعادل بخشی در استان های مختلف در کارگروه سازگاری با کم آبی استان ها"	دستگاه های عضو کارگروه ملی سازگاری با کم آبی / دبیرخانه کارگروه ملی سازگاری با کم آبی	-
۳	کلیه مصوبات کمیته تخصصی درخصوص اصلاح مصوبه شماره ۱۵۸۹۶۹/ت/۵۵۰۹۲ هـ مورخ ۹۶/۱۲/۱۲ هیأت محترم وزیران برای تشکیل کارگروه ملی سازگاری با کم آبی به اطلاع مسئول کارگروه ملی سازگاری با کم آبی رسانده شود تا برای تصویب به هیات دولت ارسال گردد.	دبیرخانه کارگروه ملی سازگاری با کم آبی	یک هفته
۴	درخصوص نامه سازمان بازرسی با موضوع آبیاری تحت فشار، جلسه کمیته تخصصی با حضور محدود دستگاه های مرتبط مانند سازمان برنامه و بودجه کشور، وزارت جهاد کشاورزی و وزارت نیرو به صورت حضوری جهت بررسی موضوع برگزار گردد.	دبیرخانه	دو هفته
۵	مصوبات جلسه شصت و نهم کمیته تخصصی مطابق با نظرات نماینده سازمان برنامه و بودجه کشور مورد بررسی و ویرایش قرار گیرد.	دبیرخانه کارگروه ملی سازگاری با کم آبی	یک هفته